

Illustraties

Titel: Bijbel voor de jeugd

Auteur: Joh.E. Kuiper

Illustrator: W.G. van de Hulst jr.

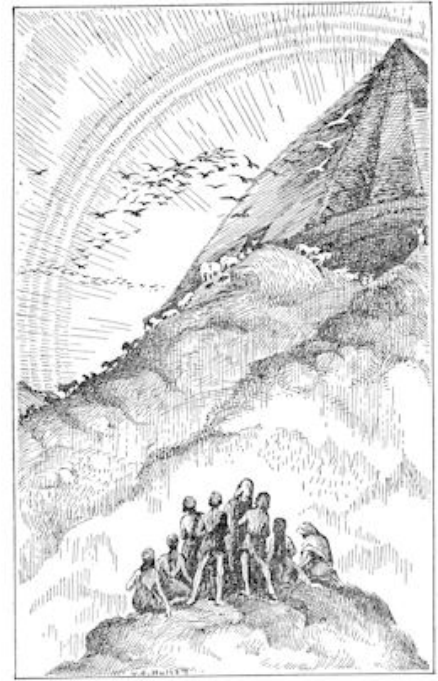
Uitgever: Ploegsma, Amsterdam-C.

Druk: 2

Jaar van uitgave: 1951

God stelde de jaargetijden in en regelde de stand van zon, maan en sterren.
(blz. 6)

„Die regenboog is het teken, dat Ik beloofd heb de menszen niet meer uit te roeien.”
(blz. 16)

Het duurde even, voor Abraham daarop antwoord gaf. Toen zei hij: „God zal zelf voor een offer zorgen, mijn jongen.”
(blz. 28)

„God zegene u, mijn zoon,” zei hij, „en make u tot een rijk man en een machtig heerser.”
(blz. 35)

Jntassen legde Jacef, Raachel's zoon, als slaaf de lange weg af naar Egypte. De kooplieden reden op kamelen, maar de knechten en de slaven moesten lopen.
(blz. 46)

Opzet: zeg Mozes wat er aan de hand was.

(blz. 74)

Tom hoog hij zich voorover, beet zijn tanden open en begon te drukken. Een ogenblik later stortte het dak in.
(blz. 98)

„Dank jij dat ik een hoofd ben!” bralde hij. „dat je met een stok op mij afkomt?”

Maar Elia dronk het water uit de beek en voedde zich met brokken steen en brood, die de raven er brachten. (blz. 158)

Hij was boer en hij hoedde zijn vee. En nooit was het bij hem opgekomen, uit zijn land weg te gaan of ander werk te doen dan het zijne. (blz. 187)

„Ja, dat weet ik,” zei Jeshin streng. (blz. 201)

Safan begon te lezen. En hoe verder hij kwam, hoe bleker en stiller de koning werd. (blz. 220)

Dus bleef hij de kraai met beide handen hoog losen zijn hoofd en smet hen toen met een zware slag op de grond, zodat hij in dalend scherven uiteenspatte. (blz. 236)

In toen de koning over de rand van de kluft naar beneden keek, zag hij Daniël staan en de leeuwen lagen rustig om zijn voeten. (blz. 304)

Zijn hele lichaam was met builen bedekt en hij leed ontzettende pijn. (blz. 322)

Toes kunnen er een oude man en een heel oude vrouw bij staan, die met aandacht naar het kind keken. (blz. 346)

„Niets is zo indrukwekkend als zijn woorden!” zeiden zij bij hun thuiskomst. „Die man is een profet.” (blz. 365)

De vader had den jongsten zoon herkend. En voor de jongen tijd had zijn vader te voet te vallen en hem te smeken, hem als knecht in dienst te nemen, had hij reeds zijn beide armen om hem heen geslagen en hem gekust. (blz. 408)

Zij kwamen in een klein vertrek, waar het meisje lag opgebouwd. (blz. 417)

Hij goot wat zijn tassen de lippen van den lijder, begon zijn wonden te verzorgen en te wassen met olie. (blz. 424)

Ploteling gaf een van hen een kreet en wees met uitgestrekte vinger naar iets, dat over het donkere water naar hen toe scheen te komen. Een witte gestalte was het en die kwam van de oever, waar zij waren afgevaaren. (blz. 440)

Hij legde Zijn feestkleed af, bond een linnen doek om, die dienen moest om de voeten der gasten af te drogen, schonk water in het bekken, dat gereed stond en begon het slavenwerk te verrichten, dat geen van de discipelen doen wilde.

(blz. 481)

„Meester!” riep zij uit en viel aan zijn voeten neer.

(blz. 511)

Toen zetten zij Saulus in een mand en lieten die aan sterke touwen naar beneden zakken, zodat hij aan de buitenzijde van de muur neerkwam. (blz. 540)

Sidderend viel de man voor hem op de knieën

(blz. 572)